

UTASSY JÓZSEF

Négy tanka

*Ingyen a napfény.
Ingyen a miriád rügy.
Ingyen a szél is.
Drága csak a hit, a hit:
hétfőtől vasárnapig.*

*

*Az egek vásznát
fecskék ollózzák széjjel.
Alkonyul, kékell.
Legurul a Karancs nagy
hátáról a narancs Nap.*

*

*Az erdő sárga
szemaforja pirosra
vált, megálljt jelez.
Vissza is hőköl a nyár,
és ördögszekérre száll.*

*

*Kavarog a hó.
Az utcákat söpri a
boszorkányszelek.
Medve szuszog alétan,
álmában is nagy tél van.*

Őszi haikuk

*Piros gyömolcsős.
Csendes fény, lágy szél, puha.
Hull a mandula.*

*

*Lombriadalom.
Megtizedeli a szél
a leveleket.*

*

*Avarfüst lombol.
Ím, a fák arcán gúny ül,
ördögi fintor.*

*

*Zúdul a dara.
Ezüstöz erdőt, mezőt
a dér, zúzmara.*

*

*A fehér csendben
mókusod alatt, fenyves,
ág roppan, reccsen.*

*

*Víjjog a vércse.
Csórén vacog, didereg
egy cinkevércsepp.*

*

*És hogy ne alhass,
kereng álmaid fölött
a szirti nagy sas.*

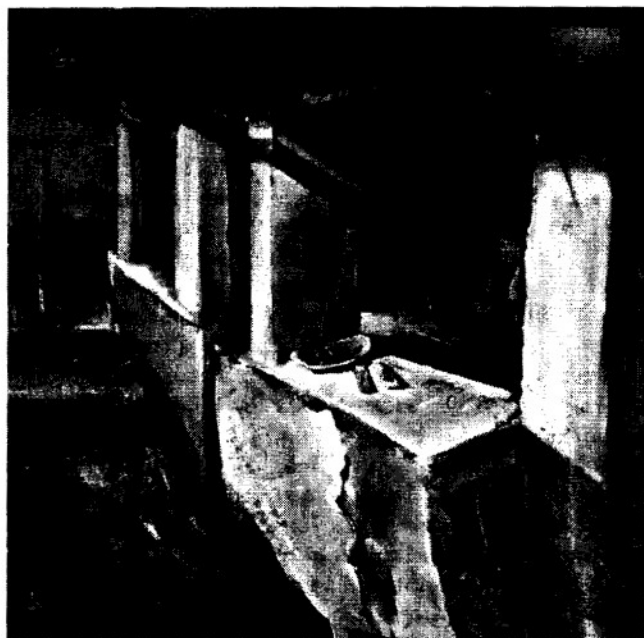
Bús

*Szeptember aranya,
vénesszonyok nyara,
lomb hóhéra, piros szél –
elnézem, hogy pörög,
hogyan perren a levél:
ősz jön, búz, rothadás.
Csak szürcsölj, kis darázs
bús poharam peremén!*

Tékozló fiú

*Három falu gyermeke,
hét falu rossza
elibéd térdelhet-e,
ha már a fényes szél
hátán hazahozta,
és az utat, hű társát,
egész a vén küszöbig
bearanyozta?!*

*Elherdálta kincseit,
eltékozolta,
rajta Isten sem segít,
hisz gyermekkorát is
világgá dalolta,
most keresi, nincs sehol,
áll a faluja fölött,
sír - - - kirabolva.*

A MAGÁNY ELSŐ NYARA